

‘Hard Brexit’?

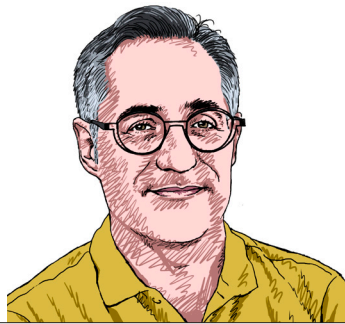
Si Theresa May perd el vot del Parlament britànic de l'11 de desembre, pot passar que s'arribi al 29 de març de 2019 sense acord de sortida amb la UE

L'11/12/2018 el Parlament britànic votarà l'acord del Brexit pactat per la primera ministra Theresa May i la UE-27. L'escenari més probable és que no sigui aprovat: 80 diputats conservadors han dit públicament que hi votaran en contra, així com també ho faran molts diputats laboristes, escocesos de l'SNP, Liberal Demòcrates i unionistes nord-irlandesos del DUP (socis de May).

May ha estat sempre una *remainer* (favorable a la UE) i l'acord signat és vist com una traïció per una part dels 17 milions de votants del Brexit. Així, tot i que Gran Bretanya recuperi el control dels fluxos migratoris i s'elimini la jurisdicció dels tribunals europeus, es manté el *single market* (mercat únic) a Irlanda del Nord. I mentre no es tanqui un acord de lliure comerç, a l'estil del que la UE-28 va signar el 2017 amb el Canadà, el Regne Unit (RE) seguirà dins de la *customs unions* (unió duanera) per al comerç de béns.

Les negociacions per tancar l'acord final poden durar anys, per bé que no tothom a la UE-27 té interès a allargar el pas del RU per aquest "purgatori negociador de sortida". L'acord del Brexit, per cert, dona un respir important a la City de Londres per ajudar a negociar un tractat que la mantingui com a capital financera europea.

Si el Parlament britànic rebutja l'acord de May, cauran la borsa i la lliura. May provarà llavors de guanyar un segon vot al Parlament al gener de 2019. Aquest segon vot pot ser el moment clau de tot el procés del Brexit.

RAMON TREMOSA

No és previst que May dimiteixi (puja a les enquestes), ni que hi hagi eleccions anticipades (cal 2/3 dels diputats per convocar-les), ni que dins dels conservadors hi hagi interès a substituir May (tots els intents per defenestrar-la fins ara han fracassat).

Si no hi ha acord abans del 29/3/2019 el RU sortirà de la UE, les normes europees deixaran de ser d'aplicació des d'aquell dia i podran aparèixer duanes a les fronteres entre França i el RU i dins d'Irlanda, on caldria pagar aranzels per autoritzar el comerç de béns.

Els sistemes reguladors de la UE i del RU divergirien ràpidament en pocs anys, i això faria molt més difícil un hipotètic retorn a la UE si fos aprovat en un segon referèndum... per això els articulistes del *Financial Times* demanen als diputats re-

mainers de votar a favor d'aquest *Brexit tou* i evitar així un *Brexit dur*. Els *hard brexiters* són racionals quan no volen cap tipus d'acord: un Brexit dur tanca la porta al possible retorn a la UE per molts anys.

La UE-27 ha actuat com un bloc unit sense fissures en la negociació del Brexit i les pretensions de Londres de negociar bilateralment amb alguns països per separat han fracassat. Michel Barnier ha dirigit les negociacions amb habilitat i fortalesa, fins al punt que ja sona com a proper president de la Comissió Europea.

La UE-27 ha estat un bloc compacte, ha forçat la pesca britànica (un 60% escocesa!) a compartir quotes i evitar fronteres i duanes a Irlanda. La UE-27 no ha abandonat la línia vermella del *single market* per a tota l'illa. Els *hard brexiters* creuen que May, que volia tancar un acord sí o sí amb la UE-27 per evitar el no-acord, ha fet massa concessions.

Amb un Brexit dur Escòcia pot convocar un altre referèndum: la primera ministra Nicola Sturgeon ja parla clarament dels costos del Brexit per a Escòcia: "Expulsats de la UE contra la nostra voluntat, expulsats del mercat únic i de la unió duanera en contra del nostre interès econòmic... aquest és el cost econòmic d'una Escòcia no independent". A Escòcia hi ha la sensació que May ha tornat a vendre els escocesos.

I Gibraltar? Molt soroll per no res... a major glòria de Pedro Sánchez i de l'interès del PSOE a les eleccions andaluses, prenent-li una bandera patriòtica a la fragmentada dreta espanyola.

Eurodiputat independent pel PDeCAT